

σκαμιά λεγόμενον στὸ Καλυβάκι σύνμπλιο τοῦ οἰκονόμου παπᾶ κὺρ Νικολάου Τρι-
 βιζᾶν / ἀπὸ πανωθιὸν ἀπὸ τὸν κῆπον καὶ σύνμπλιον τῆς Ζαμπέτας τοῦ Σκαρέντζου
 καὶ σύνμπλιον τοῦ ποτὲ / Στεφανῆ Λεμονίτην ποὺ ἔχειν τὴν σήμερον ὁ Ἰωάννης
 τοῦ Πελεκάνου καὶ σύνμπλιον καὶ ἓνα μὲ τὴν μπάρ / τὴν τοῦ ἄνωθεν κὺρ Γεωργίου
 ποὺ ἦτονε ἀπὸ γονικὰν τος ἓνα ἀπὸ ἔκπαλαι τὸ ὁποῖον πρᾶμα ὁποῦ / εἶχεν καὶ ἐκου-
 μαντάριζεν ἡ ἄνωθεν κερά Κατερίνα ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον
 / καὶ πουλεῖ τον / τοῦ / ἄνωθεν μπάρμπαν τῆς τοῦ κὺρ Γεωργίου οὐ διὰ ρεάλια
 ἔντεκα ἦτοιν νούμερον 11 / καθὼς ἐνσιαστή / κασιν ἀναμετάξυν τος τὰ ὁποῖα ἐν-
 τεκα ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ ἄνωθεν πρᾶμάτου τὰ ἐ / μέτρησεν ἐδῶν πρεζέντεν
 μὲ μία δαμαλίδα ποὺ τῆς ἔδωσεν καὶ ἐγινε ὁ ἀριθμὸς σωστός / εἰς τὰ ἔντεκα ρεά-
 λια καὶ ἔλαβέν ταν εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κερά Κατερίνα ἡ πουλή / τρα
 καὶ κράζεται πληρωνμένην καὶ ξεπληρωμένη ὡς ἓνα νᾶσπρον κοντέντην καὶ ἀνεπα-
 / μένην μὴν ἔχοντας εἰς κανέναν γκαιρὸν νᾶ γυρέψην ἄλλον κανέναν δικαίωμα διὰ
 τὸ αὐτὸν / πρᾶμα ἀλλὰ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδίνει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐλεύ-
 θερον παντολεύ / θερον καθὼς ἦτονε ἀπὸ ἔκπαλαι πρεβολιασμένον μὴ ἔχοντας καμ-
 μιᾶς λογῆς κράτηξιν πάρεξ / τὸ ἀφεντικὸν ἀβαρίζιν τῆς βασιλείας τὸ ὁποῖον πρᾶμα
 ἔχειν στράτα νᾶ περνᾶ ἀπὸ τοῦ / Ἀντώνη Καλιατζῆν νᾶ περνᾶ μέσαν του στέργειν
 νᾶ πηγαίνει μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα κα / θὼς ἦτονε ἀπὸ τὸ ἔκπαλαι καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν / καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
 οἱ ὁποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος βάνοντας καὶ κοντάνα τοῦ κα / τὰ καιροῦν ἀφεν-
 τίας ρεάλια πέντε ἡμισυν ἦτοιν νούμερο 5 1/2 / ὁ ἀνηλογήσας νᾶ τὰ ζημιοῦται καὶ
 τὰ ἐξῆς.

/ — παπᾶ Βασίλης Συρίγος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

/ — Νικολὸς Λορδᾶς μαρτυρῶ ὡς τὰ ἄνωθεν —

/ — Γεώργης Ντεγαίτας μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου.—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

774

Προικοσύμφωνο

φ. 411^v - 412^r

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν τῆς νύφης τὸν κὺρ Καλλίνικον

Φ 447

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ
 τῆς ὑπερευλογη[μένης] δεσ / ποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν.

1688/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 3/ εἰς [] / τοῦ μισέρ Τζώρτζη Περκούλου ἐδῶ πα-
 ρὼν ὁ αὐτὸς μισέρ Τζώρτζης καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ἡ κερά Μ[αρία] / συνβία τοῦ
 ποτὲ Ἰωάννη Πασαγενίτην θέλουν τὰ αὐτὰν μέρην καὶ ποιοῦσιν τὴν μπαρὼν συν-
 φ[ωνίαν] / ὑπανδρείας ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιον νὰ ἐπάρην γαβρόν ὁ αὐτὸς μισέρ Τζώρ-
 τζης εἰς τὴν θυγα[τέρα] / του ὀνόματι Κυριακὴν τὸν υἱὸν τῆς ἁνωθεν κερά Μαρίας
 ὀνόματιν Δημήτριος εἰς ἄν[δρα] / τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν ἡ
 ἁγία τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Οὕτως τὴν ἐ[θέλει] / καὶ ἡ κερά Μαρία
 τὴν ἁνωθεν κερά Κυριακὴν εἰς γυναῖκα τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ τοῦ Δημήτρη κατὰ τοὺς
 [θεῖους] / καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν μπρώ-
 τοις τάζουν οἱ ἁνωθεν γονεοὶν τῶν / μπαιδιῶν τος πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη
 τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τος καὶ τῆς μακα / ρίτης τῆς
 μάνας τῆς νύφης καὶ τοῦ μακαρίτην τοῦ πατέραν τοῦ γαμπροῦ. Ἐπειτα εἰς ὄνομα
 προίκας τά / ζειν ὁ ἁνωθεν μισέρ Τζώρτζης τῆς κόρης του τῆς ἁνωθεν Κυριακῆς
 μία εἰκόνα τῇ Βάφτισην, ἕτερον / εἰκόνισμα τὸν ἅγιον Γεώργιον νὰ τὰ ἐορτάζην
 καὶ τὰ δύο εἰς τὸν κγαιρόν τος, ἔτιν τίς φυτεῖες ὅπου ἔχου / σιν παντοτινὲς εἰς τὸν
 Σάλουκον μὲ Ἰωάννη Κουντουμπούτζη, ἕτερον χωράφιν ἀπὸ κατωθιὸν ἀπὸ τίς ἁνω-
 θεν φυ / τεῖες καὶ σύνμπλιο τῶν αὐτῶν φυτειῶν. Ἀκόμα τὴν καυκάραν στὸν ἅγιον
 Ἀντώνιον στὸ πρε[] / βόλι, ἀκόμα καὶ τὸ ἴδιον σπῖτιν ποὺ κάθουνται μὲ τὸ
 κατώγιν του καὶ μὲ δύο μπάκους καὶ κ[α] / σέλες δύο καὶ ἓνα τραπέζιν, ἔτιν φακι-
 ὄλιν χρυσὸν μὲ τίς πέτρες καὶ κολλαῖνα φαναρά / τὴν τεσσάρων κλωνῶν, ἔτιν δα-
 κτυλίδια μαλαματένια πέντε, ἀκόμη καὶ ἓνα κολλαῖνάκι ποὺ / τὸ βαστᾷ ἡ Σαντορινιὰ
 ἀμάχιν ὅσαν τὸ βγάλου καὶ αὐτὸν ἐδικὸν τῆς, ἔτιν σκολαρίκια πολί / τικα μὲ τὰ
 ρουμπιὰ καὶ μὲ τρία κουκκιὰ μαργαριτάριν ζευγάρια δύο καὶ μαγέτες δεσημένι / ες
 δύο μπουστίων, ἔτιν μπουστομπράτζολα ζευγάρια τρία τὸ ἓνα μπροκάδα μὲ τὰ
 χρυσὰ / μπρατζόλια καὶ τὸ ἄλλο ὅλο μπροκάδα καὶ τὸ ἄλλο κόκκινα βελούδαν μὲ
 τὰ δίχτινα μπρατζ[ό] / λια, πουκάμισαν τέσσεραν ζευγάρια σπαλέτα τέσσερα πο-
 διὲς πέντεν οἱ τρεῖς βαρι / ἐς καὶ οἱ δύο ἀλαφρές, ἔτιν σεντόνια ζευγάρια πέντε
 καὶ κουρτίνες δύο μαζελάρια / ζευγάρια τρία, ἔτιν παπλώματα μεταξωτὰ δύο τὸ
 ἓνα πετζάτον καὶ τὸ ἄλλον κίτρινον, κάρ / τζες ροζιὲς βαριὲς μὲ τὰ μπλεκτὰ ζευ-
 γάρι ἓνα καὶ ἕτερες σκλέτες, ἔτιν καμιζόλα παγο / νάτζα μία, ἔτιν τιλάριν ἓνα καὶ
 μαζελαρομάννες πέντεν καὶ μπόλιες ἔξε καὶ σκού / φιες κεντητὲς δύο καὶ καντη-
 λιέρια ὀχτῶν καὶ ἓνα καντηλιερόλυχον, ἔτιν ταβλομάντηλα / δύο καὶ πετζέτες δέκα
 πέντε, ἀκόμα καὶ κρασοβούτζια δύο καὶ ἀπὸ πᾶσαν μα / σαρία ὅπου νὰ χρειάζεταιαι
 μία νοικοκυρὰν κατὰν τὴν κοντετζιόν τῆς / [τὰ] ὅποια / [τὰ] ὅσαν τῆς / ἐτάζασιν
 / [τῆς] τὰ δίνου / [ἀπὸ] τὴν σή / [μερ]ον / . Ἀπὸ δὲν τὸ ἄλλον μέρος τάζειν καὶ
 ἡ ἁνωθεν κερά Μαρία τοῦ υἱοῦ τῆς τὰ σπῖτιαν τῆς ἀνώγιν, κατώγιν ἀποθανόντας /

της καὶ αὐτὰν ἐδικάν του ὡς καθὼς βρεθοῦσιν μὲ κασέλα καὶ μπάκον καὶ μὲ ὅ,τιν
μασαρία ποῦ / νὰ τῆς βρεθῇν, ἀκόμη δίνει του καὶ τὶς κάμπους τοῦ Γεορβάσσην ποῦ
ἔχου μαζὶν μὲ τὴν κερά Λαμπρι / νῆ τὴν συνβία Ἰωάννη Μοσχόπουλου, ἀκόμη δίνει
του καὶ τὸ χωράφιν τοῦ Μπαρμπέρην ποῦναι σύνμπλιον / τοῦ χωραφιοῦ τοῦ Ντα-
πλησία, ἀκόμη τάζει του καὶ τὸ χωράφιν τὸν σύνμπλιον τοῦ οἰκονόμου παπᾶ κύρ
Νι / κολάου Τριβιζᾶ, ἀκόμα καὶ τὸ ἀμπελάκιν στὴν ἀγία Μαρίνα σύνμπλιον τοῦ
Τζαματία τὰ / ὅποια πράματα εὐρίσκονται εἰς τὴν τοποθεσία τῶν Ἐγγαριῶν.
Ὅθεν ἀπὸ τὰ αὐτὰν ἄνωθεν πρά / ματα ποῦ τάζειν τοῦ υἱοῦν της τοῦ τὰ τάζειν ἀπὸ
τὴν σήμερον μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ τρώγῃ καὶ αὐτὴν / μὲ τὸν υἱὸν της τῇ
νιτράδαν τὴν ἐμιστὴν τῶν αὐτῶν πραγμάτων βγαίνοντας τὸ βοῖβονταλίκι καὶ τοῦ /
κουντουβερνάρη ἢ πάρτην καὶ τὸ ἀποδέλοιπον νὰ τὸ μοιράζουν μὲ τὸν υἱὸν τὸς καὶ
ἀποθανώντας της / ὅλα ἐδικάν του καὶ νᾶναι κρατημένος ὁ υἱὸς της νὰ λέγῃν τῆς
μάνας του νὰ πηγαίνει στὸ ἀλώνι νὰ παίρ / νῃ τὴν μπάρτην της ἐκεῖνον ὅπου τῆς
κίζειν. Ἀκόμα λέγειν ἡ κερά Μαρία ὅτιν ἂν ἴσως καὶ βάλου ἀβαρίζιν / εἰς τὰ αὐτὰ
πράματα νὰ πληρώνη καὶ αὐτὴν ἐκεῖνο ὅπου τῆς ἐγγγίζειν κἀνοντάς του καὶ κοντε-
τζιὸν ὅ / τιν ἀποθανώντας της τῆς αὐτῆς κερά Μαρίας περάσοντας πέντε χρόνοι
ἀπὸ τὸν θάνατόν / της νὰ εἶναι κρατημένος νὰ δώνη μία πρόθεσιν ὅπου ἤθελεν ἐντα-
φιαστεῖν καὶ νὰ τῆς κἀνῃ καὶ ἓνα σαραντα / λείτουργον καὶ τὰ ἐξῆς κἀνοντάς τος
καὶ κοντετζιόνε ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃν ἀφέντης ὁ / Θεὸς καὶ κάμου παιδία
ἐκ τῆς σαρκὸς τος νὰ τὰ δώσουν καὶ αὐτοῖν τῶν μαιδίων τος τὰ ὅσαν τὸς / ἐτά-
ζουσιν, εἰ δὲν καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ μείνου ἄκληροι τὰ ὅσαν τὸς ἐτά-
ζουσιν νὰ πῇ / γαίνουσιν εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν μπαλαιὰ συνή-
θεια. Ἀκόμα λέγειν ὁ / μισέρ Τζώρτζης πὼς ἔχουσιν χρέος δέκα πέντε ρεάλια
καὶ δώνει τῆς θυγατέρας του τῆς αὐτῆς Κυριακῆς / νὰ πληρώσῃν τὰ πέντε ρεά-
λια καὶ τὰ ἄλλα δέκα νὰ τὰ δώσουν τὰ ἄλλαν του δύο παιδία τὰ θηλυ / κα καὶ ἂν
ἤθελεν τὸς εὐρεθῇν ἄλλο περισσότερον χρέος νὰ μὴν ἔχῃν νὰ κάμῃν ἢ αὐτὴν Κυρι / α-
κὴν. Ὅθεν τὰ αὐτὰν μέρην ἔμεινα κοντέντα καὶ ἀνεπαμένα βάνοντας καὶ ἀνηλογία
τοῦ κα / τὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια ἑκατὸν ἦτοιν νοῦμερο 100/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ
τὰ ζημιώνεται ἐδῶν πα / ρῶν καὶ ἡ κερά Θεοδωρία καὶ ἡ Σοφία καὶ στέργου ὅ,τιν
ἤκαμε ὁ πατέρας τος βάνοντας / καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ
χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ἀξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε. —

/ — Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τριβιζάνος πρωτόπαπας Ναξίας μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν. —

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

